

ת"ד (באר שבע) 2490-05-24 - מדינת ישראל נ' נואל טלקר

ת"ד (באר-שבע) 2490-05-24 - מדינת ישראל נ' נואל טלקרשלום באר-שבע

ת"ד (באר-שבע) 2490-05-24

מדינת ישראל

נגד

נואל טלקר

ע"י ב"כ עו"ד דורון אזרזר

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בבאר-שבע

[05.01.2025]

לפני כבוד השופט הבכיר אלון אופיר

גזר - דין

רקע כללי -

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות בניגוד לתקנות 67א, 21(ב)(2) בתקנות התעבורה וכן עבירות על סעיפים 62(2) ו-38(3) בפקודת התעבורה.

בהתאם לעובדות כתב האישום, נהג הנאשם רכב ביום 9.6.23 בשעת בקר בעיר דימונה, והתקרב בנסיעה למעגל תנועה על רחוב סטרומה.

באותו המקום היה מסומן על הכביש בכיוון נסיעת הנאשם מעבר חצייה.

באותו הזמן, חצתה גב' ל' פ' את הכביש במעבר החצייה משמאל לכיוון ימין ביחס לכיוון נסיעת הנאשם.

הנאשם לא הבחין בהולכת הרגל מבעוד מועד, ופגע עם רכבו בפלג גופה הימני של הולכת הרגל והיא נפלה ארצה. כתוצאה מפגיעה זו נחבלה הולכת הרגל חבלות של ממש כמתואר בעובדה 5 של כתב האישום, ואושפזה בבית חולים למשך 3 ימים, ובשל חולשת גפיים המשיכה לשיקום בנחלת ערן.

המדינה טענה בכתב האישום כי התאונה התרחשה בשל רשלנותו וחוסר תשומת ליבו של הנאשם לדרך בה נהג.

ביום 24.11.24 הודה הנאשם בכל עובדות כתב האישום ולקח אחריות מלאה ביחס לנטען כלפיו בכתב האישום. טיעוני המדינה לעונש בתמצית -

ב"כ המדינה הגיש עיקרי טיעון בכתב והסביר כי הנפגעת אינה דוברת עברית, לכן שוחחה המדינה עם בנה. משיחה זו עולה כי הנפגעת מתלוננת עד היום על חולשת גפיים, היא מקבלת סיוע מביטוח לאומי, ולא הודיעו כי הם מעוניינים להגיע לדיון בבית המשפט (אף שניתנה להם ההזדמנות לעשות כן). הנפגעת שהיא בת 77 נעזרת במקל לצורך הליכה. עוד הוסיף התובע כי הוא מגיש כחלק מראיות התביעה את סרטון האירוע ומפנה את בית המשפט לטיעונים לעונש בכתב שהכינה המתמחה ליאב זנזורי.

מטיעוני המדינה בכתב עולה כי המדינה סבורה כי המדובר ברשלנות ברף גבוה, ואף שאין לנאשם עבר תעבורתי מכביד, עותרת המדינה לענישה הכוללת רכיב של מאסר ולו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילה ברף בינוני (שלא תפחת מ-36 חודשים) פסילה על תנאי, קנס ופיצוי לנפגעת. המדינה הפנתה לפסיקה תומכת בטיעוניה.

טיעוני ההגנה לעונש בתמצית -

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הודה ולקח אחריות מלאה ללא ניהול הוכחות וללא כל הסדר עם המדינה. מדובר במי שאוחז ברישיון נהיגה 35 שנים (!) ואין לחובתו כל עבר תעבורתי, כך גם אין לו כל עבר פלילי. מדובר ברשלנות רגעית, חוסר תשומת לב לכביש למשך פרק זמן קצר מאד, ובהינתן עברו התעבורתי הנקי של הנאשם על פניו ותקן נהיגה רב שנים, אין הצדקה למשך הפסילה לו עותרת המדינה משל היה הנאשם נהג מסוכן בד"כ שיש להרתיעו.

פסילת המינימום הקבועה בחוק ביחס לעבירות שביצע הנאשם עומדת על 3 חודשי פסילה, ולכן אין כל הצדקה לגזור ענישה מעבר לפסילת המינימום הקבועה בחוק בנסיבות אלה.

מדובר באב נורמטיבי ל-4 ילדים, סבא ל-3 נכדים, ופרנסתו תלויה ישירות ברישיון נהיגתו, שכן הנאשם עובד במתקן בטחוני רגיש ומבצע בתוך המתקן פעולות שיש להן זיקה ישירה לנהיגה.

הנאשם גם מפעיל במהלך פעילותו מלגזה ובית המשפט התבקש להימנע מלפסול הנאשם ביחס לכלי העמסה זה. ההגנה טענה כי רף החבלות שנגרמו אינו גבוה, ובמקרה זה הנפגעת הגיעה לבית החולים ביום התאונה, עזבה אותו מרצונה, ורק למחרת שבה למיון כדי לקבל טיפול רפואי (הוצגו מסמכים תומכים).

ב"כ הנאשם סקר פסיקה בה נגזרו תקופות פסילה קצרות במקרים דומים.

עוד הוסיף ב"כ הנאשם כי אחיו וגיסתו של הנאשם נכים והוא היחיד שמסייע להם וסועד אותם במקביל לפעילות התנדבותית שמקיים הנאשם בשגרה במסגרת "חוסן" (הוצגו מסמכים תומכים).

הנאשם עצמו טען בפני בית המשפט כי כל המעמד כנאשם זר לו ומאד קשה לו נפשית.

הביע צער עמוק על שגרם לנפגעת והסביר כי הוא היה זה שהתקשר מיד למד"א ולמשטרה, ואף רצה בתום החקירה לנסוע לבקר את הנפגעת אך משטרת ישראל אסרה עליו לשוחח איתה.

הנאשם הסביר כיצד התאונה לה גרם שינתה את חייו ואת דרך נהיגתו.

דיון וגזירת הדין -

מידת הפגיעה בערך חברתי מוגן

קדושת החיים וזכותו של כל אדם הנע בדרכים כי אחר לא יפגע בשלמות גופו ובריאותו הינן ערכים חברתיים אשר נפגעו כתוצאה מהתנהגות הנאשם בפרשה זו.

הנאשם לא שמר על תשומת לב מלאה ביחס לדרך שלפניו, ובשל נהיגתו ברשלנות נפגעה הולכת רגל מבוגרת שחצתה כביש במעבר חצייה ונגרמו לה חבלות של ממש.

אמנם אין המדובר בפגיעות ברף חומרה חריג שנגרמו לנפגעת (שאושפזה למשך 3 ימים בשל שבר באגן), אך גם לא מדובר בפגיעה קלה שנגרמה, במיוחד לאור גיל הנפגעת (כבת 77).

בנסיבות אלה, מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן היא בינונית.

קביעת מתחם הענישה -

רף הרשלנות במקרה זה הינו בינוני שכן לא מיוחסת לנאשם שהתקרב למעגל תנועה עבירה נלווית מעבר לחוסר תשומת ליבו המלאה למתרחש בכביש שלפניו.

חובת הזהירות של נהג המתקרב למעבר חצייה הינה חובה מוגברת ביחס לנסיעה בכביש רגיל, אך בהינתן שלא יוחסה נהיגה במהירות חריגה, ולא יוחסה נהיגה בדרך אותה ניתן להגדיר כבריונות כבישים, הרי שגם רף הרשלנות הוא בינוני בפרשה זו.

סקירת פסיקה רלוונטית לצורך קביעת המתחם:

מתחם הענישה לעבירות של נהיגה רשלנית בגינה נגרמה תאונת דרכים עם חבלות של ממש כולל רכיב פסילת רישיון נהיגה לתקופה שנעה על פי רוב החל משלושה חודשים עד מספר שנים [עיין: עפ"ת 40943-03-14 שגיא נגל נ' מ"י,

הש' ר. בן-יוסף (3.4.14), עפ"ת 10348-03-14 מרים לוגסי נ' מ"י, הש' ר. בן-יוסף (13.3.14), עפ"ת

46532-03-13 משה אדזיאשוילי נ' מ"י, הש' כ. סעב (1.6.13), עפ"ת 7802-03-13 דדו נ' מ"י, הש' כ. סעב,

(2.6.13).

אם רף הרשלנות גבוה יותר או אם מתלוות עבירות חמורות נוספות הנוצרות בבסיס הרשלנות או אם תוצאות התאונה קשות - תקופת הפסילה ממושכת יותר.

ככל שרף החומרה עולה רף הענישה עולה וכשהתוצאות קשות במיוחד גם הוטלו עונשי מאסר בנוסף לרכיב הפסילה החל ממאסר על תנאי ועד מאסר בן מספר חודשים (עיין: עפ"ת 17608-04-10 אורי מכלוף נ' מ"י, ש' ח.בן עמי,

(8.8.10), עפ"ת 2235-04-13 אלינור בוארון נ' מ"י, הש' ט. חיימוביץ', 16.12.13.

יחד עם זאת, כאשר רף הרשלנות נמוך או שרף החבלות שנגרמו אינו חמור, נגזרה ענישה שקרובה או זהה לחלקו הנמוך של המתחם שהוצג לעיל:

ברע"פ 1420/13 איגור זורקובסקי נ. מ"י נותרה על כנה ענישה של 7 חודשי פסילה בפועל, בגין גרימת תאונת דרכים תוך גרימת חבלות של ממש להולכת רגל בדמות שברים בכף רגלה.
בעפ"ת (ב"ש) 7554-06-13 שני אורנשטיין נ. מ"י קבע בית המשפט המחוזי את עונש הפסילה על 12 חודשים.
בפרשה זו דובר על נסיעה אחרנית במגרש חניה וגרימת חבלות להולך רגל הכוללות שברים בעצמות הירכיים והזקקות לניתוח ושיקום. בית המשפט קבע כי בבחינת רף הרשלנות הספציפי לא היה מקום להעלות את עונש הפסילה לסף העליון של המתחם.
בפרשה זו הייתה הנאשמת נהגת חדשה.

ברע"פ 7195/15 טשסלי מיכאל נגד מדינת ישראל פגע נהג בהולכת רגל שחצתה כביש בסמוך למעבר חצייה וגרם לה לחבלות גוף קשות הכוללות שברים מרוסקים באגן ובמקומות נוספים בגופה. בית המשפט קבע כי שהות הולכת הרגל 2.15 שניות על הכביש טרם נפגעה מצדיקה את הרשעת הנאשם ובתי משפט מחוזי ועליון לא התערבו בקביעה זו תוך שאשרו כעונש ראוי (כאשר הרשלנות אינה גבוהה) ענישה הכוללת 3 חודשי פסילה בפועל, התואמת לענישת המינימום הקבועה בחוק.
מתחם הענישה שנקבע בפרשה זו נע בין 3 חודשי פסילה ועד ל- 12 חודשים.

ניתוח רף הרשלנות בפרשה זו, על רקע אופי החבלות שנגרמו כתוצאה מרשלנות הנאשם יחד עם ניתוח הפסיקה והענישה הנוהגת מוביל אותי למסקנה לפיה מתחם הענישה הראוי בפרשה זו נע בין 6 חודשי פסילה ועד 15 חודשים, לצד ענישה צופת פני עתיד (ובכלל זה רכיב של מאסר מותנה) ופיצוי לנפגעת.
נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה -

הנאשם הודה ולקח אחריות מלאה על מעשיו ללא כל הסדר וללא כל תיקון של כתב האישום.
יש לקחת נתון זה לזכותו בהתאם לקבוע בתיקון 113 של חוק העונשין.

לנאשם ותק נהיגה משנת 1990 ובמהך 35 שנות נהיגה לחובתו עבירת קנס אחת (מהירות) מלפני כ-8 שנים שהתיישנה בשנת 2021 ולכן אין לה כל משקל.

נדיר מאד במחוזותינו למצוא נהג כה ותיק שעוסק בנהיגה במהלך עבודתו באופן קבוע, שאין לו כל עבר תעבורתי.
נתון זה מעיד על הנאשם כי הוא נהג זהיר בד"כ והאירוע נשוא פרשה זו אינו מאפיין את נהיגתו בדרך כלל.
הנאשם אדם נורמטיבי לחלוטין, בן 58, אב ל- 4 ילדים וסב ל- 3 נכדים אשר עובד במתקן בטחוני מסווג של המדינה (הוצגו מסמכים תומכים) ועוסק במסגרת המתקן בנהיגת כלי רכב שונים ובכלל זה מפעיל מלגזה.

שקלול הנתונים לעיל מצדיק ענישה בשליש הראשון של מתחם הענישה אותו קבעתי ואין הצדקה לענישה החורגת ממתחם העונש ההולם בנסיבות, לא לקולה ולא לחומרה.
אני סבור כי תקופת פסילה כוללת בת 8 חודשים תשקף באופן מידתי את משך הפסילה הראוי לנסיבות של פרשה זו והיא עונה על עקרון ההלימה מול הנזק שגרם הנאשם לנפגעת על רקע לקיחת האחריות והיותו נהג נורמטיבי ותיק שאין לו כל עבר תעבורתי במשך 35 שנים.

לצד קביעה זו וכדי לאזנה, ייגזר גם רכיב של מאסר מותנה, ולצידו ישלם הנאשם לנפגעת פיצוי כספי בסך של 4000 ₪ שאין בו כמובן כדי לייצר פיצוי מלא לנזק, אך הוא מתווסף לפיצוי שתקבל הנפגעת דרך חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים.

לפיכך, הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. הנאשם ישלם לנפגעת בפרשה זו פיצוי בסך 4000 ₪ וזאת תוך 120 יום מהיום.
- התביעה תעביר תוך 30 יום מהיום טופס פרטי נפגע למזכירות עם פרטי הנפגעת לצורך העברת סכום הפיצוי אליה.
- ב. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון הנהיגה לתקופה של 8 חודשים.
- פסילתו של הנאשם תימנה מהיום במצטבר לכל פסילה אחרת התלויה כנגדו ללא צורך בהפקדת רישיון נוספת.
- ג. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מהחזיק רישיון הנהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
- ד. הנני גוזר על הנאשם 2 חודשי מאסר אשר ירצו במידה והנאשם יבצע וירשע בביצוע עבירה של גרימת תאונה בה נגרמו חבלות של ממש כתוצאה מנהיגה בקלות ראש והכל תוך 2 שנים מהיום.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.
ניתנה היום, ה' טבת תשפ"ה, 05 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.